

verið alsamt vaksandi og harvið eisini fiskideyðin. Fiskideyðin er nú mettur størri enn ráðiligt, og tí verður mælt til at tátta í.

Stovnarnir av fiskasløgum á djúpum vatni, sum serliga eru ætlaðir lemmatrolarum, eru minkaðir ár undan ári, og fyri yvirhøvur at fáa túr hava teir í størri mun enn fyrr fiskað upsa. Hetta hevur vaksið um royndina eftir upsa. Høgu prísirnir á olju og vánaligi fiskiskapurin hava gjørt, at tað illa loysir seg at fiska á djúpum vatni og eftir upsa við lemmum. Tí fer royndin helst niður av sær sjálvum. Men umráðandi er, at fiskidagarnir hjá bólkunum, sum fiska upsa, verða lagaðir til tað, sum stovnurin tolrir.

Endamálsorðingin í lógini um vinnuligan fiskiskap leggur dent á burðardyggja veiðu:

»Dentur skal verða lagdur á, í umsitingini, at varðveita tilfeingið og at troyta og gagnnýta hetta burðardygt á skilabesta hátt, lívfrøðiliga og búskaparliga, við virðing fyri sambandinum millum ymisku djúra- og plantustovnarnar í havinum og meingi teirra, til tess at tryggja besta samfelagsbúskaparliga íkastið frá fiskivinnuni, stöðugar arbeiðs- og inntøkumøguleikar og móguleikar fyri vinnuligum virksemini um alt landið.«

Men tíverri tykist hetta einans at vera fógur orð og ikki veruleiki. Serliga tá tað kemur til umsitingina av toski.

Vit hava hagtøl fyri fiskiskapin undir Føroyum í meiri enn 100 ár, og vit hava tøl til stovnsmeting av toski, hýsu og upsa seinastu 45-50 árin. Tølini vísa greitt, at tilfeingið undir Føroyum er avmarkað, og at flestu árgangir eru smáir ella miðal stórir. Hetta eiga vit at taka til eftirtektar í stýringini av fiskiskapinum, og ikki, at tað av og á koma góðir árgangir. Tað er somikið langt millum góðu árgangirnar, at teir mugu vit royna at drýgga okkum til tey vánaligu árin.

Hetta gera vit við at orða ein greiðan veiðusetning fyri, hvussu stóran part vit skulu drepa av tí tøka fiskinum. Antin vit gera tað við eini dagaskipan ella kvotum, er í og fyri seg líka mikið. Men vit mugu taka endamálið í lógini í fullum álvara, og seta vit okkum fyri at gagnnýta tilfeingið búskaparliga burðardygt, so gera vit tað eisini lívfrøðiliga burðardygt.

Altjóða rákið er, at fiskiskapur skal verða burðardyggur, um keyparin vil hava fiskin. Hetta rákið harðnar alsamt, og kappingarneytarnir hjá Føroyum leggja stóra orku í at prógva, at teirra fiskiskapur er burðardyggur. Í Føroyum mugu vit tí sum skjótast fylgja endamálnum í lógini um vinnuligan fiskiskap.

Hjalti í Jákupsstovu
stjóri

ELDUR SEINKAÐI YVIRLITSTROLINGUM

**ELDSBRUNI |
Rannsóknarskipið
Magnus Heinason
fekk stóran skaða av
eldi í októbur í fjør.
Umvælingararbeiðið var
so drúgt, at tað seinkaði
árligu yvirlitstrolingunum
tríggjar vikur.**

MOURITS M. JOENSEN
biologassistentur

Síðstu 14 árin hevur rannsóknarskipið Magnus Heinason gjørt yvirlitstrolingar á Landgrunninum. Yvirlitstrolingarar verða gjørdar somu stød, somu tíð og við sama reiðskapi. Tær byrja vanliga um 20. februar og vara í ein mánaða. Men í ár vórðu trolingarnar seinkaðar tríggjar vikur.

Seinkingin stóðst av eldi um borð á skipinum í októbur í fjør. Skipið lá við bryggju, tí trolspølini skuldu skiftast. Tá nýggju fundamentini blivu sveisað í dekkið,

varð hitin so nógvur, at tað festi í bjálvingina á verksmiðjuni.

Skaðin var sera umfatandi. Stórir partar av garnering og elskipan máttu skiftast, eitt nú umleið 400 kaðalar, sum ganga ígjøgnum verksmiðjuna. Fleiri av tølunum, sum verða nýtt til at gera royndir, máttu eisini skiftast. Fleiri flutningsbond og pavnar fingi stóran skaða, harav okkurt kundi umvælast, meðan annað mátti skiftast. Hydraulikkør til trolspølini, sum ganga ígjøgnum verksmiðjuna, høvdu fingið nógv-

an hita og máttu øll sandblásast og reinsast innan. Tað sama var við hydraulikkskipanini og sjógvskipanini til sjálva verksmiðjuna. Umvælingarnar vóru umfatandi og tóku drúgva tíð.

Magnus Heinason plagar at liggja fyri veturin, frá um hálfvan novembur til hálfvan januar, um ikki onkur leigutúrur er hesa tíðina. Eftir siglingarætlanini fer Magnus Heinason vanliga út aftur um hálfvan januar, tá fyrstu royndirnar verða gjørdar á djúpum vatni. Og frá 20. februar og eina

mánaða fram ger skipið yvirlitstrolingar á Landgrunninum. Men það bleiv altso seinkað triggjar vikur.

Yvirlitstrolingarnar eru sum nevnt gjørdar á sama hátt seinastu 14 árin. Kanningarnar í ár vórðu ikki gjørdar um somu tíð sum undanfarin ár, og það er sera óheppið, at tíðarrøðin broytist.

Men skal nakað positívt sigast um skaðan á Magnusi Heinasyni í októbur í fjør, so hevur Fiskirannsóknarstovan í sambandi við umfatandi umvælingarnar umborð fingið bøtt eitt sindur um arbeiðsgongdina á verksmiðjunum. Ivasamt er, um það annars hevði verið møguligt.

HAVHESTUR DRUKNAR Á LÍNU

BERGUR OLSEN
fuglafrøðingur

FELLI | Línuskip fáa eini 5.000-25.000 havhestar á hvørjum ári. Havhestarnir royna at taka agnið av línuni, men gerast fastir og drukna. Hóast hjáveiddan helst hevur lítla ávirkan á havhestastovnin, er það óheppið, at so nógur fuglur verður dripin til onga nyttu.

Tá ið línur verður sett, flokkast havhestar, ritur og súlur um skipini og royna at fáa fatur á agninum. Riturnar duga væl at taka agnið ella petti av agninum uttan at gerast fastar. Verri gongst hjá havhestunum, sum ofta gerast fastir í húkunum og verða drignir niður við línuni og drukna. Tá ein havhestur gerst >